

Udenrigsministeriet

Folketingets Lovsekretariat

Asiatisk Plads 2
DK-1448 København K
Telefon +45 33 92 00 00
Telefax +45 32 54 05 33
E-mail: um@um.dk
<http://www.um.dk>

Bilag	Sag/ID Nr.	Enhed	Dato
	2022-7058	GDK	10. februar 2020

Svar på § 20-spørgsmål nr. S 466 stillet den 4. februar 2022 af Sikandar Siddique (FG) til udviklingsministeren.

Spørgsmål

Hvad mener ministeren er Danmarks rimelige andel af de 100 milliarder USD klimabistand, der er blevet lovet at give til de fattigste lande til COP15 i 2009, hvor meget klimabistand skal Danmark yde fra 2020-2025, for at denne målsætning efterleveres, og hvor stor en del af den »nye og additionelle« klimabistand, der blev lovet i 2009, mener ministeren skal tages fra den øvrige udviklingsbistand?

Svar

Lad mig starte med at adressere et par af præmisserne i spørgsmålet. Det kollektive mobiliseringsmål på 100 mia. USD er netop kollektivt. Det vil sige, at der ikke er aftalt en byrdefordeling mellem de udviklede lande. Dernæst er det ligeledes vigtigt at understrege, at det kollektive mobiliseringsmål ikke kun omfatter midler fra de udviklede landes udviklingsbistand, men midler fra en lang række af finansielle kilder. Som der står i Copenhagen Accord fra 2009:

”In the context of meaningful mitigation actions and transparency on implementation, developed countries commit to a goal of mobilizing jointly USD 100 billion dollars a year by 2020 to address the needs of developing countries. This funding will come from a wide variety of sources, public and private, bilateral and multilateral, including alternative sources of finance.”

Det er altså fra start i 2009 aftalt, at målet om kollektivt at mobilisere 100 mia. USD årligt i klimafinansiering til udviklingslandene omfatter flere finansieringskilder. Både klimabistand under udviklingsbistanden, men også anden finansiering, der er mobiliseret gennem f.eks. bilaterale og

multilaterale udviklingsfinansieringsinstitutioner, som Verdensbanken og Investeringsfonden for Udviklingslande.

Frem mod FN's generalforsamling og COP26 i Glasgow satte denne regering – som den første danske regering nogensinde - et konkret mål for størrelsen af Danmarks klimabistand til udviklingslandene. Det fremgår også af Finansloven for 2022 på udviklingsbistandens område. Målet er, at klimabistanden skal udgøre mindst 25 pct. af bistanden til udviklingslandene på Finanslovens §06.3. Bistand til Udviklingslande fra 2023. I 2022 afsættes ca. 2,8 mia. kr. til denne klimabistand. Mindst 60 pct. af denne klimabistand skal gå til klimatilpasning. Et mål, som FN's generalsekretær har fremhævet og rost Danmark for.

Derudover har regeringen - jf. ordlyden fra Copenhagen Accord som citeret ovenfor - prioriteret at styrke arbejdet med at mobilisere yderligere klimafinansiering fra andre kilder, herunder fra private investorer. Danmarks samlede bidrag til international klimafinansiering forventes derfor fra 2023 at udgøre mindst 1 pct. (svarende til ca. 6,5 mia. kr.) af de udviklede landes kollektive mål om at mobilisere 100 mia. USD årligt. Det er mere, end vores størrelse tilsiger, og det synes jeg, at vi som land kan have god grund til at være stolte over.

Danmark har i de seneste rapporter angivet, at nye klimaindsatser, der ikke tidligere er rapporteret til FN's Klimakonvention, er nye og additionelle. Den tilgang er helt i tråd med en række store lande som Tyskland, Frankrig og Nederlandene. Det understreges, at fortolkningen af ”new and additional” ikke har betydning for, hvordan Danmark indrapporterer klimabistand i kroner og ører. Det har vi gjort på stort set samme måde, siden vi startede vores rapporteringer af klimabistand til FN's Klimakonvention. Ligeledes har klimabistanden altid været en del af udviklingsbistanden og er blevet rapporteret til OECD som sådan. Det mener jeg er fornuftigt, al den stund at klimabistand også er med til at udvikle lande og hjælpe mennesker, hvorfor det selvfølgelig også skal ses som en integreret del af den samlede udviklingsbistand.

Med venlig hilsen

Flemming Møller Mortensen